

Homilie na druhou neděli adventní pronesená ve farním chrámu sv. Martina v městě Mšeno u Mělníka

Rok B:

Izaiáš 40, 1–5, Ž 85 (84), 1 P 3, 8–14

Evangelium podle svatého Marka, 1, 1–8

Vážení přátelé, bratři a sestry!

Bylo tomu dávno, ještě před odvečením Božího lidu, Izraele, do babylónského zajetí, kdy Hospodin pověřil kněze Izaiáše, aby potěšil Boží lid. Nejen volání k pokání patří do prorockého úkolu církve, ale také potěšení Božího lidu, když už pokání učinil, svou vinu uznal a vyznal a k nápravě se zavázal. Těšte, těšte můj národ, volá Hospodin ústy proroka Izaiáše.

Urovnejte všechny cesty pro příchod Spasitele mezi vás. Snižte všechny pahorky, zasypete každé údolí. To není tak, že by Hospodin neměl rád hornatou krajinu, ale nic nesmí překážet příchodu Krista Mesiáše k jeho lidu.

Co je to pro nás? Jděte do školy a učte tam náboženství, aby všichni už od dětství poznali, oč církvi jde. Jděte do vězení a nemocnic, aby se tam všichni dověděli, že záchrana ve zdravém životě bez zločinu a nemoci je přede dveřmi. Jděte do každého kostela, i toho docela opuštěného, aby se naše rodiny zaradovaly, obnovily krásné vztahy mezi rodiči a dětmi a mezi sourozenci navzájem, aby se spolu všichni lidé radovali a prožívali svůj život před tváří Boží a v láskyplném náručí církve, aby měli radost z každé písničky, kterou si společně v kostele zazpívají, vždyť kde jinde si lidé dnes spolu zpívají než v kostele. A aby měli radost z každého úkonu kněze a ministrantů u oltáře.

Každý kostel, i ten opuštěný, je kamenným svědkem o přítomnosti Boží na světě. A také v každém katolickém kostele je osobně přítomen Ježíš Kristus, ať už ve svatostánku, anebo aspoň občas, když se třebas jen jednou za měsíc v něm slouží mše svatá. Mši svatou může kněz sloužit sám nebo i s ministranty, před tváří Boží, s účastí andělů. Tím radostnější je, když jsou tam s ním aspoň dva, tři, čtyři věřící. Kostel posvěcuje všechny obyvatele obce či města a je nesmírnou hodnotou pro toho, kdo do něho přijde, při bohoslužbách i mimo ně.

U Boha je jeden den jako tisíc let a tisíc let jako jeden den, to nám říká ve svém druhém listu z Babylóna – Říma první římský náměstek Kristův na zemi, a tak nás potěšuje. Život věřícího je jako běh na dlouhé trati. Ne všechno dosáhneme hned. Musíme být trpěliví. 630 let čekal Boží lid, aby se naplnilo to, co mu bylo prostřednictvím Izaiáše slíbeno, a přišel nejprve předchůdce Spasitele a potom Spasitel sám.

Předchůdce Spasitele svatý Jan Křtitel přišel, aby urovnal svým kázáním na loukách pustého okolí řeky Jordánu cestu Spasiteli a zasvěcoval přicházejícímu Spasiteli křtem ve vodách Jordánu všechny, kdo se na jeho kázání obrátili, odložili starý život a přijali víru nově a opravdově.

A po něm přišel jeho bratranec, Ježíš Kristus Nazaretský, vtělený Bůh, Mesiáš, který zachraňoval ty, kdo byli Janem Křtitelem připraveni. Byli mezi nimi Janovi učedníci Ondřej

a Šimon Petr, Jakub a Jan Evangelista, jak na to Petr ve svých římských kázáních vzpomínal, a jak na to vzpomněl i jeho asistent Marek Evangelista na samém začátku svého evangelia.

Vstupme i my, milí přátelé, bratři a sestry, na tuto radostnou cestu s Kristem v kostele, v Jeho církvi i všude, kde přebýváme, doma, v práci i v zábavě.

Krásný advent všem.

Amen.

Ve Mšeni 10. prosince 2023

P. Jiří Rajmund Tretera OP